

З НОВИМ РОКОМ, товариші!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ! РІК ВИДАННЯ XXX

За наукові КАДРИ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

№ 38 (810).

31 грудня 1964 р.

Ціна 2 коп.

ЗДРАСТУЙ, 1965-й!

В ІДХОДЯЧИ в минуле, кожний рік перегортає ще одну сторінку літопису людства.

Славну сторінку вписав і 1964-й. Насичений великими подіями, він залишив глибокий слід в житті радянських людей.

В жовтні та листопаді 1964 року відбулись історичні Пленуми Центрального Комітету ленінської партії, які продемонстрували монолітну єдність партії і народу, непохитну вірність партії ленінським заповітам. І зовсім недавно, начебто завершаючи величну працю радянських людей за рік на шляху до комунізму, відбулась п'ята сесія Верховної Ради СРСР, яка висловила сподівання і прагнення всього радянського народу. Її рішення передбачають нове, значне підвищення темпів нашого росту, нашого руху вперед. Вони просякнуті невпинним турбуванням партії про покращання матеріального добробуту радянського народу.

1964-й приніс нову перемогу радянській науці й техніці. Ще раз світ із захопленням слідкував за радіопередачами з Москви, коли, виведений потужною радянською ракетою, облетів планету багатомісний корабель «Восход» з екіпажем на борту — вченим, інженером, лікарем.

Багато чого вніс 1964 рік і в життя нашого університету. Зараз весь колектив з напруження працює над удосконаленням навчально-методичної, науково-дослідної та ідейно-виховної роботи в напрямку максимального їх наближення до вимог комунізму.

Вчені університету зробили ще один крок на шляху до виконання своїх досліджень, все ширшим стає рух всього колективу студентів і викладачів за успішне проведення зимової екзаменаційної сесії — першої сесії ювілейного року.

Зустрічаючи Новий, 1965, рік, ми говоримо всім нашим співвітчизникам, всім друзям, колегам, товаришам сердечні схвальовані слова:

З Новим роком, дорогі товариші! За наші успіхи в навчанні, в науковій роботі! За наше щастя!

За дружбу, за мир, за успіхи в будівництві комунізму! За прекрасне майбутнє радянських людей!

РЕКТОРАТ, ПАРТКОМ, КОМІТЕТ ЛКСМУ, ПРОФКОМ.

В РОЦІ МИНУЛОМУ

Н А історичному факультеті 1964 рік був роком боротьби за підвищення успішності. На факультеті 27 відмінників, серед них 12 комуністів.

Загальна успішність факультету 97,7 процента.

Ось вони, наші відмінники: С. Бойченко, Г. Гончарук, В. Кикоть, Д. Чесняков, А. Грицай, М. Лаврищев, Я. Потеряйко, В. Саранча, В. Бачило, Л. Зінченко, А. Конушкіна, Р. Парфопова, І. Проценко, А. Рубан, М. Скрипник, Я. Жданов, В. Прокоф'єва, Л. Пилипець, І. Щербіна, П. Радченко.

В 1964 році на факультеті працювало 8 наукових гуртків, в яких брали участь 92 студенти. На засіданнях гуртків було заслухано понад 50 доповідей і повідомлень. Студенти-гуртківці виступили з доповідями на міжвузівських наукових конференціях в Києві, Тбілісі, Ризі, Чернівцях, Уфі, Мінську, Вільнюсі, Кишиневі.

Успішно склали державні іспити й приступили до роботи 104 випускники.

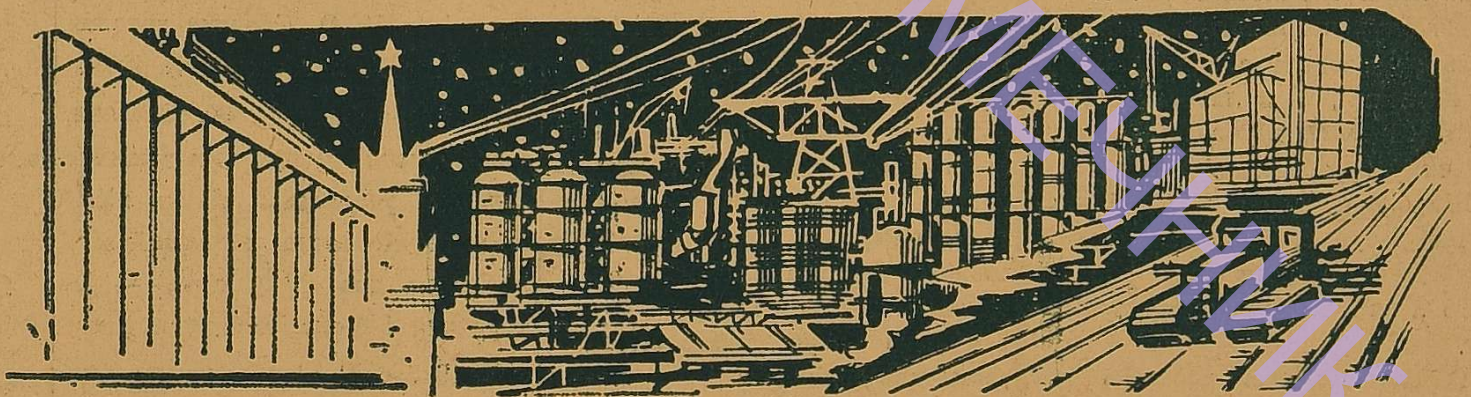
Чимало зробив викладацький колектив факультету. Завершена робота по написанню історії нашого університету. Багато викладачів взяли участь в створенні монументальної історії міст і сіл Одеської області.

Успішно працюють над докторськими дисертаціями доценти К. Петряєв, П. Воробей, П. Карішківський, В. Алексєєв-Попов, С. Мельник. Працюють над монографіями доценти П. Чухрій, Є. Сизоненко, Н. Владимірова та інші.

В минулому році викладачі брали участь в міжвузівських симпозиумах в Кишиневі, Чернівцях, Уфі та інших містах

ПОЛНОЧЬ. БЬЮТ ЧАСЫ КРЕМЛЯ...
НАД МОСКВОЮ ЗВЕЗДЫ СВЕТАТ,
С НОВЫМ ГОДОМ, МИР МОЙ СВЕТЛЫЙ,
С НОВЫМ ПРАЗДНИКОМ, ЗЕМЛЯ!

В РОЦІ МИНУЛОМУ

Н А фізичному факультеті надруковано 25 наукових робіт, стільки ж здано до друку.

Напередодні Нового року старший науковий працівник Ганна Борисівна Гольденберг захистила дисертацію на звання кандидата фізичних наук.

Праці фізиків дуже потрібні народному господарству країни, і це вони добре розуміють. Колектив факультету виконує 8 госпдоговірних тем для підприємств промисловості.

Студенти факультету добре

навчались і академічна успішність стала кращою.

В 1964 році факультет закінчило 59 чоловік, з них 11 працюють в школах, а 48 на підприємствах та в науково-дослідних інститутах. Випускники факультету працюють у Владивостоці і Одесі, у Красноярську і Ленінграді, в Херсоні й інших містах та селах України, Радянського Союзу.

М АТЕМАТИКИ продовжують штурм науки: підготовлено 6 дисертацій на здо-

буття вченого ступеня кандидата фізико-математичних наук.

Тільки кафедри математичного аналізу та диференціальних рівнянь вже надрукували 18 робіт і 8 віддали до друку.

Всі аспіранти виконали план і здали свої планові роботи.

Факультет закінчує вводити в експлуатацію науково-обчислювальний центр, який вже зробив пробні роботи.

В 1964 році факультет закінчило 58 чоловік, які поїхали за призначенням у різні місця нашої країни.

Добре працювали студенти факультету в колгоспах Одеської області та на цінлих землях.

В РОЦІ МИНУЛОМУ

ФІЛОЛОГІЧНИЙ факультет — один з найстаріших в університеті. Які його досягнення в минулому році?

Тут, напевно, найпереконливішим буде друкована продукція. 1964 рік стоїть на титульному листку «Наукової біографії Т. Г. Шевченка», що вийшла з друку доповнена й перероблена. Автори — колектив вчених кафедри української літератури. «Основні етапи розвитку української мови» — так зветься монографія доцента А. Москаленка, що побачила світ в 1964 році.

На книжковій полиці з'явилися і літературні портрети І. Багмута (автор — І. Заєць) та Степана Олійника (автор — І. Дузь), книга «Вивчення теоретичності Т. Г. Шевченка в середній школі», та цілий ряд методичних посібників.

У 1964 році факультет був центром проведення двох міжвузівських наукових конференцій: «Остап Вишня і становлення української радянської сатири» та «Літературна Одеса 20-х років».

В 1964 році факультет був також організатором 2-х наукових конференцій в універси-

теті, присвячених 150-річчю з дня народження велетнів української і російської літератур — Т. Шевченка та М. Лермонтова.

58 викладачів факультету взяли участь в республіканських і всесоюзних наукових конференціях в Чернівцях, Ленінграді, Москві, Києві, Дніпропетровську, Мінську тощо.

На науковій студентській конференції з творчості Т. Шевченка 10 доповідей студентів-філологів відзначено преміями.

Протягом року найкраще склали сесії студенти III російського та IV українського курсів.

Три курси факультету вийшли переможцями в соціалістичному змаганні на сільськогосподарських роботах.

ДЛЯ географічного факультету 1964 рік був насичений важливими подіями. Вчені факультету провели велику роботу. Результатом її є 11 доповідей, які були прочитані на I з'їзді географічного товариства УРСР, а також міжвузівська конференція з проблем ерозії ґрунту і засобів боротьби з нею, на якій 47 доповідей

зробили науковці факультету.

Успішно пройшов захист дисертації на здобуття вченого ступіня доктора геолого-мінералогічних наук доцента Л. Разовського.

Порадували вчені й друкованою продукцією. Так, вийшла в світ монографія доцента кафедри фізгеографії Б. Гуревича в співавторстві з професором МДУ Г. Шилімовим — «Інтеграл, міра і вихідні».

Цікава екскурсія була організована по каналу ім. Москви, Волги, «Волго-Дону» на теплоході «Степан Разін» для студентів V курсу фізико-географів, а також для економіко-географів по території Гірського Кавказу, Закавказзя та Чорному морю.

ВІД ЩИРОГО СЕРЦЯ

ВЦІ дні в редакцію надходять листи, в яких викладачі й студенти пишуть про своїх колег і співкурсників, розповідають про їх успіхи, вони від щирого серця бажають їм нових досягнень в труді та щастя.

Деякі з цих листів ми публікуємо.

ШАНОВНИЙ ВИКЛАДАЧ

КУРС основ наукового комунізму слухаємо й ми, філологи-п'ятикурсники.

Семінарські заняття проводить наш шановний викладач В. Романюк.

Ми дуже хочемо побажати йому великих творчих успіхів, міцного здоров'я і багато, багато щастя.

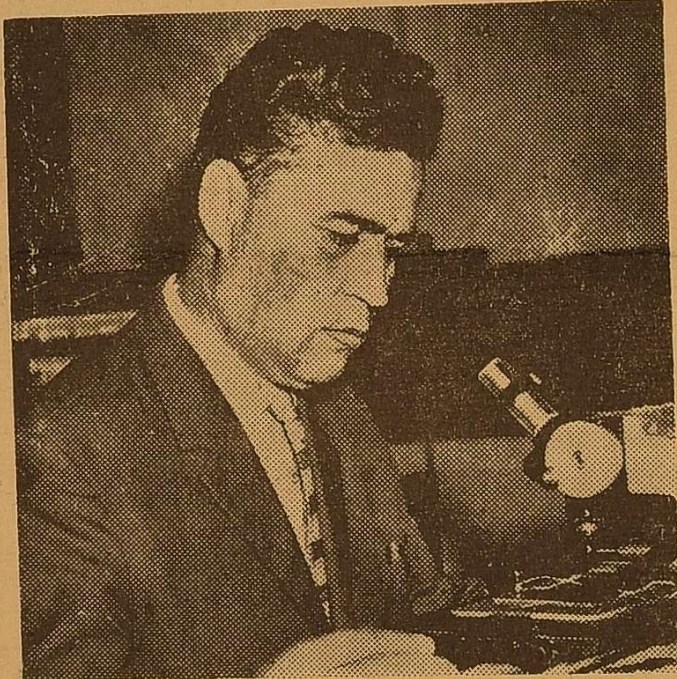
Студент V курсу філологічного факультету українського відділення.

ВЕЛИКОГО ЩАСТЯ

СЕРІОЗНО, наполегливо вчиться наш товариш, студент V курсу Василь Горобець. Бере участь він і в громадській роботі.

Скромному, чуйному ми хочемо побажати йому в Новому, 1965, році успішно завершити навчання в університеті й великого людського щастя.

І. ШЕСТОПАЛОВА.

**ЗАВЖДИ
СЕРЕД
ЛЮДЕЙ**

КОМУНІСТА Дмитра Івановича Поліщука добре знають в університеті.

Багато сил і енергії віддає він навчальній і виховній роботі на фізичному факультеті. Декан факультету завжди в колективі: чи то на лекції, чи в лабораторії, чи серед студентів в учбовому корпусі, чи у гуртожитку.

Широка ерудиція в галузі класичної і сучасної фізики, а також педагогічна майстерність, роблять його лекції глибокими, зрозумілими.

Головною ланкою учбового процесу Дмитро Іванович вважає правильну організацію самостійного навчання студентів, розвиток їх наукової і творчої ініціативи. Тому він з особливою любов'ю ставиться до тих студентів, які з перших днів перебування в університеті починають глибоко вивчати основи фізики і виявляють інтерес до наукової роботи.

Чимало турбот у нього і з приводу трудової дисципліни студентів, але він робить все, щоб колектив жив дружною, згуртованою сім'єю.

Дмитро Іванович вмiло поєднує адміністративну роботу з громадською.

Побажаємо йому в Новому, 1965 році великих успіхів в науковій роботі, здоров'я і щастя в особистому житті.

ШЛЯХ ВЧЕНОГО

НЕЩОДАВНО на біологічному факультеті Одеського університету відбулось засідання вченої ради, присвячене ювілею нашого вченого, члена-кореспондента АН УРСР, доктора біологічних наук, професора Миколи Опанасовича Савчука в зв'язку з 65-річчям з дня народження і 45-річчям його науково-педагогічної і громадської діяльності.

Поздоровити шановного Миколу Опанасовича прийшли студенти, викладачі, співробітники, представники різних громадських організацій, вузів, підприємств міста Одеси. Ювіляру були піднесені поздоровчі адреси: від кафедри, проблемної лабораторії, Інституту ім. Філатова, Сільськогосподарського інституту, Педагогічного інституту та інших установ міста та Інституту зоології АН Молдавської РСР.

Декан біологічного факультету професор Г. В. Ткаченко в своєму вступному слові сердечно поздоровив ювіляра і розповів про його велику науково-педагогічну й громадську діяльність в Одеському університеті. Про велику роботу й

людяність М. О. Савчука говорив проректор Г. Вязовський та інші.

Професор Савчук, син селянина, з великими труднощами закінчив сільське училище й тільки після Великої Жовтневої революції зміг закінчити два факультети — історичний і біологічний.

В 1937 році після захисту докторської дисертації Микола Опанасович створив кафедру зоології безхребетних, якою керує до цього часу.

Проф. Савчук має понад 120 друкованих робіт. Вони присвячені питанням з різних галузей наук — біології, медицини, сільськогосподарства.

Вчений виховав велику кількість висококваліфікованих спеціалістів. Багато з них захистили кандидатські дисертації і працюють в науково-дослідних інститутах та педагогічних вузах країни.

М. О. Савчук людина глибоко принципова, сердечна. В Новому році студенти та співробітники бажають йому всього найкращого.

Н. АНДРІЄВСЬКА.

НА КОРИСТЬ ЛЮДЯМ

РІК минулий. Багато він дав нам. Наполегливе навчання ми поєднували з роботою в науковому студентському гуртку при кафедрі фізико-хімії полімерів і колоїдів.

Під керівництвом старшого наукового співробітника В. Вільшанського ми займалися дуже цікавими дослідженнями, брали участь в науковій роботі, яка проводилась на кафедрі.

І свідомість того, що ми, будучи ще студентами, робимо корисну справу, нас радує.

Хороший у нас настрій! Хочеться і в новому році успішно вчитися, працювати, приносити користь людям.

Студентки Н. ФРАНКО, В. ДЬОШИНА.

НА ЗНІМКУ: Наташа Франко і Валерія Дьошина на прогулянці.

КОНФЕРЕНЦІЯ МОВОЗНАВЦІВ

В м. Луганську відбулась Республіканська наукова конференція з питань російсько-українських мовних зв'язків.

На пленарному засіданні конференції була заслухана доповідь академіка І. К. Білодіда «Розвиток мов соціалістичних націй в світлі програми КПРС».

З інших доповідей, що на конкретному матеріалі розкривали закономірності розвитку мов соціалістичних націй, треба назвати такі: «Нові тенденції у розвитку процесів російсько-української мовної взаємодії у радянський період» — П. П. Іжакевич; «Українське усне мовлення в процесі взаємостосунків української й російської мов» — З. Т. Франко; «Зміни в лексичній системі української мови за роки семирічки» — А. А. Москаленко; «Формування в радянську епоху нових російсько-українських лексичних гнізд» — В. В. Ленка.

Конференція, пройшла активно й привернула до себе велику увагу студентів і вчителів м. Луганська.

В ПАРТКОМІ ОДУ

На черговому засіданні парткому обговорювався хід залікової сесії і підготовки до зимової екзаменаційної сесії на фізичному факультеті та на факультеті іноземних мов.

Партком відзначив, що на цих факультетах проведена певна робота по підготовці до сесії, однак є ще недоліки, які слід усунути в найближчий час.

Партком зобов'язав партійні бюро факультетів підвищити роль комуністів в учбово-виховній роботі, домагася того, щоб студенти-комуністи були прикладом в навчанні. Накреслено й інші заходи, здійснення яких, безсумнівно, благотворно вплинуть на результати зимової сесії.

На цьому ж засіданні парткому обговорювалось також питання про хід виконання в 1964 році науково-дослідних робіт з госпдогвірної тематики.

Рішенням, що було прийняте, партійні бюро, деканати, завідувачі кафедрами природничих факультетів, а також керівники тем зобов'язуються вжити заходів до успішного завершення робіт з госпдогвірної тематики в 1965 і в наступних роках. В рішенні парткому поставлено завдання — не тільки успішно виконати науково-дослідні роботи, а й впровадити їх у виробництво.

В РОЦІ МИНУЛОМУ

Для юридичного факультету 1964 рік був роком росту. Число студентів збільшилось на 200 чоловік. І тепер на факультеті навчається близько 1500 студентів.

Проводилась тут в році минулому чимала наукова робота. Про неї йшла мова на підсумковій конференції, що відбулась тиждень тому. Доценти Греков, Стрельцов, Нудель, Шерешевський і Серєда видали ряд робіт.

Успіху в науковій роботі домогся старший викладач Г. Петухов. Він захистив кандидатську дисертацію.

На факультеті працюють наукові студентські гуртки: державного, адміністративного, цивільного права й криміналістики.

В квітні 1964 року відбулась студентська наукова конференція. На ній було заслухано 13 доповідей, з них 10—студентів

факультету і 3 — гостей, юристів Тартуського, Кишинівського та Єреванського університетів.

Роботи трьох студентів ОДУ — В. Рубана, М. Гузова і В. Масло відзначені цінними подарунками й почесними грамотами.

Зараз по факультету крокує сесія. Екзамен складають студенти-заочники.

МИНУЛОГО року на біологічному факультеті була відкрита нова кафедра біохімії і біофізики.

Чимало досягнень і в науковій роботі факультету. Успішно захистила докторську дисертацію на тему: «Про вплив нервової системи на захисні функції організму» О. Савчук. Захистили кандидатські дисертації С. Алексєєва, П. Венгржановський, В. Василевський, І. Ярєва, Н. Іщенко, Л. Журавльова.

Ось і завершується ще один рік мого життя. Яким він був, рік 1964?

Рік — це 365 днів — веселих і сумних, сонячних і похмурих. За ці дні я вписала декілька рядків і в свою біографію.

288 з 300

ПРОТЯГОМ двадцяти днів проходила боротьба за першість вузів області з стрільби з гвинтівки та пістолета.

Команда університету нараховувала в своєму складі 35 учасників. Блискучих успіхів домоглася

Валентина Хлевна (факультет іноземних мов). Вона вибила 288 очок з 300 можливих. В. Хлевна встановила новий рекорд області. Тамара Бабіна (механіко-математичний факультет) з пістолета вибила 243 очки, теж встановивши рекорд області.

Серед чоловіків слід відзначити інженера обчислювального центру А. Максимова, який виконав норму I-го Всесоюзного розряду.

Серед вузів області команда ОДУ зайняла четверте місце. А чому? Це пояснюється тим, що спортсмени користуються гвинтівками й пістолетами старих зразків.

Будемо сподіватись, що майбутній рік принесе нам кращі результати.

І. КАПУСТІН.

РЯДКИ З БІОГРАФІЇ

По-перше, цілих шість місяців проходила виробничу практику — час цікавих зустрічей і робота з чудовими людьми.

По-друге, в цьому році мені присвоєно звання Майстра спорту СРСР.

Але не тільки цим був знаменний для мене минулий рік. Він був ще роком чудових мелодій, хороших віршів, прекрасних фільмів, хвилювань за виступи радянських спортсменів в олімпійському Токіо, гордістю за космічну трійку.

Це був рік великих і радісних хвилювань, високих почуттів.

Яким буде рік 1965? Не знаю. І це здорово, що я не можу точно відповісти. Але передбачаю: в майбутньому році успішно закінчу університет. Збираюсь добре працювати, шукати, їздити, зустрічатись, знайомитись з хорошими людьми.

ми, сперечатися, сміятися — пробувати себе в житті.

З Новим роком, друзі!

С. МІЩЕНКО,
студентка V курсу хімічного факультету, Майстер спорту СРСР.

ЗА ПЕРЕМОГУ

БАЖАНИЙ день для штангістів вузів м. Одеси нарешті настав. Напередодні нового року в спортивному залі Одеського електротехнічного інституту зв'язку зустрілись найсильніші команди ДСТ «Буревісник».

І ось на помості студент III курсу філологічного факультету Надутік. Лише через відсутність турнірного досвіду він зайняв II місце. Впевнено виступають Рибкін, Воронцов, Колесник. Вони займають V місце.

Драматично склалась доля першого місця в напівсередній ваговій категорії. Лише 50 г. особистої ваги вирішили долю напруженого поєдинку. Ці 50 г виявились роковими для нашого атлета В. Чорнобаєва (студент філологічного факультету). Він був ледь-ледь важчий свого суперника й при однаково набраній сумі займає II місце.

Рівно виступають Лапко й Садченко і з великим піднесенням студент фізичного факультету В. Корнєєв. В найважчій вазі він встановлює рекорд товариства — 120 кг в ривку і по сумі триборства займає I місце.

Заключним акордом змагання був виступ у важкій вазі студента-біолога І. Мюльберга, перемога якого вивела наш колектив в загальнокомандній боротьбі на II місце.

Наші штангісти — серед найсильніших колективів. Великих успіхів їм в Новому, 1965, році. Адже ж доведеться мріяти силами в спартакіаді вузів України в м. Харкові.

Л. ВІКТОРОВ.

УСПІХІВ
ВАМ,
ДРУЗІ!

БАГАТО років працює в нашому університеті член-кореспондент АН УРСР професор В. П. Тульчинська. І всі ці роки заповнені великою і важливою працею.

Непогано попрацювали під керівництвом В. П. Тульчинської в минулому році співробітники кафедри мікробіології і вірусології. Вони дослідили ряд актуальних для народного господарства країн тем.

В новому році колектив кафедри продовжить свої дослідження. І немає сумніву в тому, що професор В. П. Тульчинська і її співробітники внесуть гідний вклад у вітчизняну науку.

Успіхів вам, товариші, нових звершень і щастя!

Хто найкращі футболісти року? Врахувавши думки провідних спеціалістів, тренерів, суддів і громадськості, президія Федерації футболу СРСР відповіла на це запитання. Ось 33 найкращих.

Воротарі — Лев Яшин («Динамо», Москва), Віктор Банніков («Динамо», Київ), Анзор Кавказашвілі («Торпедо», Москва).

Праві захисники — Володимир Пономарьов (ЦСКА), Борис Січінава («Динамо», Тбілісі), Геннадій Логофет («Спартак», Москва).

Праві центральні захисники — Альберт Шестерньов

33 НАЙКРАЩИХ

(ЦСКА), Віктор Анічкін («Динамо», Москва), Вадим Сосніхін («Динамо», Київ).

Ліві центральні захисники — Віктор Шустиков («Торпедо», Москва), Олексій Корнєєв («Спартак», Москва), Джемал Зейнкішвілі («Динамо», Тбілісі).

Ліві захисники — Едуард Мудрик («Динамо», Москва), Володимир Сараєв («Торпедо», Москва), Гурам Цховребов («Динамо», Тбілісі).

Праві півзахисники — Вале-

до», Москва), Володимир Баркає («Динамо», Тбілісі), Володимир Федотов (ЦСКА).

Ліві центральні нападаючі — Слава Метревелі («Динамо», Тбілісі), Віктор Серебряников («Динамо», Київ), Борис Казаков (ЦСКА).

Відродно, що в нинішньому списку молоді потіснила багатьох досвідчених футболістів. Будемо сподіватись, що вона разом з ветеранами у складі збірної СРСР успішно мине відбірні ігри 1965 року і завоює право брати участь у фіналі чемпіонату світу.

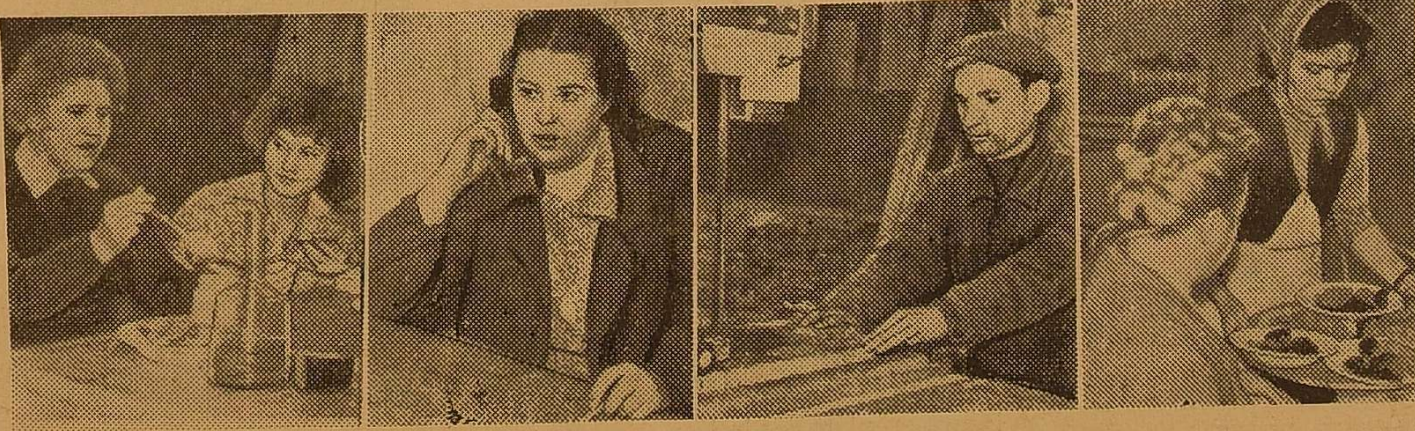
(ТАРС).

ЇХ ПРАЦЕЮ, ЇХ ТУРБОТОЮ

РАНОК. Настав новий день. В університеті звичайні дні розпочинаються із дзвоника. Веселий, залюблений, він кличе в аудиторії і лабораторії. І поспішають туди юнаки та дівчата.

А тут вже все прибрано, чисто, затишно. Про це потурбувався комендант приміщення і його помічники — невтомні трудівники, ті, хто підтримує чистоту та порядок.

День розпочався. За діло, друзі! І до послуг студентства складні прилади, пристрої. Багато з них виготовлено в наших університетських майстернях золотими робочими руками.

Але ось швидко пролетів час. Закінчилися заняття. Хочеться їсти. І прямують юнаки та дівчата веселою юрбою до їдальні. Тут вже все приготовлено для них.

Сідайте, їжте! Відвідують їдальню і викладачі. Їх швидко, весело й вправно обслуговує офіціантка, яку всі ласкаво звуть Стефою.

...Згасає день. Жвавіше стає в гуртожитках. І в них — чистота, затишок. В цьому чимала заслуга коменданта гуртожитку — рідного дому студентів. Серед меш-

канців особливою любов'ю та повагою користується комендант Антоніна Петрівна Олійник.

Багато їх, таких невтомних робітників. Їх працею, їх турботою забезпечується нормальне навчання і побут студентів. Славно попрацювали вони в році минулому. Так, чи ще краще будуть піклуватись вони про студентство і в новому, ювілейному для університету році.

НА ЗНІМКАХ (зліва-направо): комендант гуртожитку А. Олійникова, комендант головного корпусу В. Чумакова, верстатник майстерень П. Перлов та офіціантка їдальні С. Білоконь.

НА КАРНАВАЛІ

ГУМОРЕСКА

ОРКЕСТР хихикає, кувікає, завиває, аж люстри хитаються. Все гомонить, крутиться, кольориться. Карнавал!

«Чорт» пасе очима довкола. Його некрасиве муре рильце чимось симпатичне. І сам не підптаній, не миршаний, — що молодик. Хто він? Е-е... Він тут незанятий. Воно й добре. Бо дивись, пізнає хто з своїх, то може не скаже, а все-таки подумає: «З чого б він веселився? Хвосту ж має».

«Намучився з тими заліками. Хоч тут душу звесело. Сьогодні все дозволено», — заспокоїв себе Мирон.

— Запрошують особи жіночої статі, — пальнув барабанщик з оркестру. Всі заметушилися, Мирон чортхнув.

— Запрошую.

Оглянувся: перед ним... чарівниця. Розпущене волосся, на голові віночок, на очах чорна маска. Ухмільнувся сердешний, затремтів — і в обійми той привид. А вона посміхнулася лукаво, запоморочливо.

Ватяні ноги не слухаються. Чарівне личко, що магніт, прикувало до себе чортів погляд. Схаменувся: удвох посеред кола.

— Танок чародіїв, — вигукнув барабанщик.

Мирон хотів було вислизнути з тісного кільця. Дідька! Музика рывкнула. Чарівниця заклучила, завихлялася, попливла по колу. «Чорт» остовпів. Підшовхнули. І пішов, пішов. То павичем походить, то хвацько присідає, відбиває гацадролі, викидає колінця, мов осатанілий. І звідки воно береться?

Гупнув барабан — танок скінчився.

— Браво! — вигуки, оплески.

Весілля горою.

Захекались чародії, поморились.

— Вас бог мені послав.

— Можливо. Але ж ви люципер.

— Ні, я... — гукнув і обікся.

Ласо зашептав: — Танцюймо.

Так хотілося розказати, що він

не люципер, а Мирон, що щастя приходить нежданно, а мурмотів про якісь традиції у стосунках злих духів, богів та всякої іншої нечисті.

— Але ви порушуєте традицію.

Насторожився.

— Де ваш хвіст?

Невдоволено хрюкнув.

— Краще не мати.

— Не обзаводьтесь.

«У, все знає», — шпигнула здогадка.

Зніма вона маску, впізнав би Мирон першокурсницю Оксану. А то, спантелечений її сміливістю і хитрим убранням, не впізнав:

— Як вас звать, чарівнице?

Розсміялась:

— І це питає нечистий?

Замакітрилось, забаламутилось

— викрутився:

— Наші предки мали хвост.

— Академічні?

— Звідки вам відомо? — злякався Мирон: «Думки читає».

Хто ж ви?

— Загадка, — грайливо усмінулася краля. — Мене назвали

ім'ям героїні з відомої української опери за власним лібретто композитора, який і головну партію виконував, бо був чудовим оперним співаком минулого століття.

Силкувався щось пригадати.

Пісне рильце не просвітліло. Обм'як, згорбився.

— Факультет, — майнула безнадійна зачепка. — З якого?..

— А неблаганна бісики пускає:

— Про студентку мого факультету недавно писали «За наукові кадри». Сполотнів, упрів. Від чорта одні ріжки осталися.

— Я ж і газет не читаю, — з розпачем признався перед лице-мірною совістю.

Чарівниці весело, бадьориться — Мирону прикро, досадно.

— Візьмусь за розум. Начитаюся, дізнаюся, зрозумію.

Каяття ніхто не чув. Новорічний бал у розпалі...

А. МИКИТЕНКО.

★
БАГАТО років існує в університеті літературна студія. Члени її не балували читачів газети своїми творами. Але ось напередодні Нового року літстудійці, нарешті, порушили «обітницю мовчання». І сьогодні ми публікуємо декілька їх творів, сподіваючись, що в наступному році вірші й проза літстудійців будуть з'являтися в кожному номері нашої газети.

О. ОЛІЙНИКОВ

ЗИМОВЕ

Земля зазимилася білою габою...
В старих осичин вузлуваті віти...
Я знову дома, нене, і з тобою
Твої сумніви хочу поділити.

Літа-сніжинки у польоті тануть.
О! Скільки їх лягло Тобі на
скроні!
Думки, як вітри линуть
безнастанно,
Життя шляхи — мозолі на долонях.

Доволі суму! Хай вітри ятратяться,
Дай, рідна, зачешу твої сивини.
Я зрозумів, — як вже мені за
двадцять,
В твоїх є зморшках і моя
провина.

А. КОЛІСНИЧЕНКО

ДІМ

Цей дім — як мисль
Струнка і незвичайна,
В підзор'ї спить
Верлібрним ритмом,
Півнеба на плечах,
Півнеба ув очах
І райдуги граційна грива.

Цей дім — як сурма
Оленя стрімкого
В готичний сум,
У ренесансну старість,
Цей дім — як молодість,
Як суть
Архітектурного повстання.

НА СЕРДЦЕ ВЕСЕЛО

На серце весело —
Дрова рублю...
Ох, как я это
зимой люблю!
Снег чистый-чистый
В сиянье света
Кругом лежит...
Она нехитрая
Работа эта —
Топор покрепче
Рукой держи
Размах сильнее!..
Давай, порезче.
Повеселее!
Кровь бьется в жилах...
А сердце-молот.
Съезжает шапка
На мокрый лоб
И щеки брызжут
Искристым золотом
И по деревьям
стучат как дробь...
Вот так бы в жизни
Простое счастье
Мне высекать бы
Как топором
Из серых будней
Из злых ненастных,
Из отдаленных
немых миров,
Чтоб зло, бездушие,
Обиды, ложь,
Как топором,

КОСТЕР

Костер в холодной ночи
мглистой...
Незабываемый навек...
Он все отдал с последней искрой,
Как человеку-человек...
Бесилась ночь такая вьюжная
Колочим снегом напролом...
И он дымился уже потушенный,
А в сердце было еще тепло...
И вновь манили расстояния
Перешагнуть костра золу,
Уйти от теплого дыхания
Туда, в завьюженную мглу...
Мы шли вперед, неблагодарные,
И на привале в краткий срок
Порой хвалили только чайник
Да долгожданный кипяток!
Мы шли вперед без сожаления
Что где-то там, в лесной глуши
Он нам отдал свое горение
И искры пламенной души...
Мы отмеряли дни и дали,
Мы шли сквозь все,
Мы шли наперекор...
И сердца наши пылали,
Как непотушенный костер...

Крошить и рушить,
Чтоб войн любителей,
Повергнуть в дрожь...!
О, золотая
сейчас пора.
Рублю дрова я,
Рублю дрова...
На сердце весело...
Рублю,
рублю...
Ох, как я это
зимой
люблю!

ПОЦІЛУНОК

ЖАРТ

Приїхав студент-астроном під час канікул відпочити додому. Першого ж дня він зустрівся з Марійкою з нашого колгоспу «Зоря». Хлопець і почав багато-багато розповідати цікавого з астрономії. Наречена так уважно слухала його, що приятель мало не поцілував її без дозволу.

— Е-е-е-е, агресії допускати не можна, — зауважила кохана. Краще відгадай загадку. Потім дозволю ось в оцю щічку, — показала ніжним пальчиком.

— Яку загадку, будь ласка! — спохопився майбутній астроном.

— Хто найбагатший на світі? Петро дивився догори і переліковував: море, Земля... Називав навіть американського Рокфелера, але дівчина — рішуче:

— Ні.

Так, пройшла відпустка, а бідолашний все не міг відгадати загадки.

Коли рушив поїзд, Петро з вагона, скривившись, запитав:

— Марієчко, ну, скажи, будь ласка, хто найбагатший?

— Небо, — випалила дівчина під легке перше постукування колес. — Ти в нього кожен день заглядаєш. Воно мільйони років трусить зірками і їх зовсім не меншає там. Якщо не віриш по приїзді на місце перерахуєш через телескоп.

— Розумниця ти в мене. Дозволь!.. Петро наставив губи.

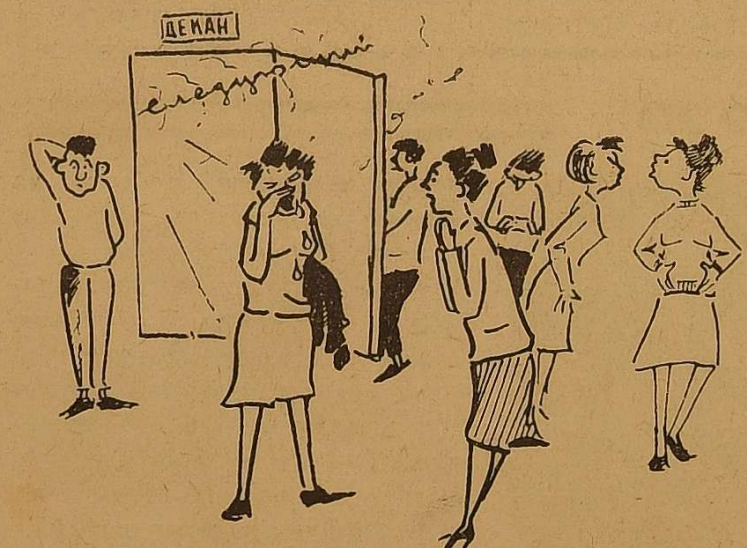
Але Марійка знову лиш весело всміхнулась.

— Наступного разу, коли приїдеш.

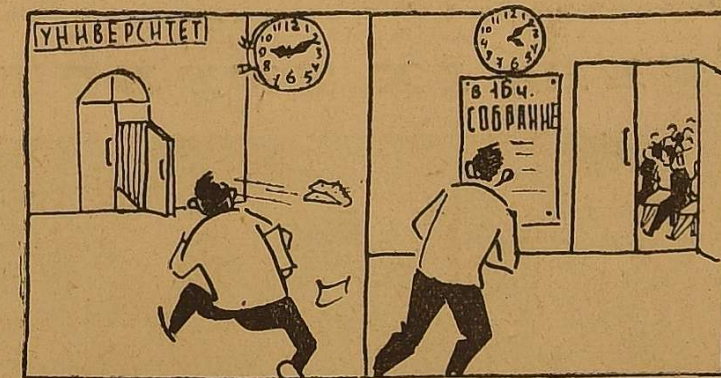
— А знову буде загадка?

Л. КОНДРАЦЬКИЙ.

ЦИМ ЯВИЩАМ — ШЛАГБАУМ?

...І на покаяння до декана йшли: — Змилуйтесь, наш батьку, — согрішив...

ОСЬ ВОНА — СИЛА ЗВИЧКИ

Що за звичка в чоловіка: Йде неначе через гори.
Не крокує в ногу з віком. Новий рік вже між ялин,
І на лекції, і збори В нього ж ще старого плін.

Люблю тебя, моя комета,
Но не люблю твой длинный хвост.

Редактор Є. ГОГУНСЬКИЙ.